

ΚΥΔΑΡΟΜΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ—ΑΡΙΘΜΟΣ 291

ΔΙΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΡΙΣΤ. Ν. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΕΣΦΑΞΑΝ ΤΟΥΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ ΤΩΝ

ΠΕΜΠΤΗΣ Ο "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ", ΠΡΩΪΝΟΣ

ΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΡΩΪΝΟΣ

ατος, έπετράπη ή είσαγωγή 'Ελλη-
Ταχυδρόμος» όπως μή ύστερήση των
α όημιουργήση και πρωΐ-
φύλλα άπεστέλλοντο εις τά
ρύθησαν ύποπρακτορεία έφημερίδων.

κως άσύμφορον ήτο και δέν έξυ-
ν έξυπηρετεί ή έφημερίς εις τοιαύ-
τειμένην. Διότι, αί δύο έκδόσεις του
ήν σύνταξιν, ού ένεκεν και αί δύο
ερινή, καθυστέρουν έν πολλοίς, και
ένημερότητα των ειδήσεων.

ΙΟΝ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

οώσιν αί δύο έκδόσεις εις
κυκλοφορήσητα-

ΜΟΣ., ΠΡΩΪΝΟΣ

ικιλαν ύλης, με χρονογραφήματα,
α αόστηρώς έξηκριβωμένας και με

ΑΣ ΤΟΝΙΖΟΜΕΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ
ΥΣ ΤΗΝ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΝ ΜΑΣ ΤΑΥ-

ΑΧΥΔΡΟΜΟΣ,

ερίς, ή όποία έχει τό έξαι-
δημοσιεύη διαρκώς

Α ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

υπερότης, ή περιπάθεια, τό ένδια-
δέν άπαντώνται ούδ' εις Εύρω-

ΥΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ 'ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ,

ΤΟΣΩ ΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΟΣΩ ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΦΙΛΑΝΑΓΝΩ-
ΣΤΑΙ ΟΙ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝΤΕΣ ΝΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ ΕΦΕ-
ΞΗΣ ΤΗΝ ΘΑΥΜΑΣΙΑΝ ΣΕΙΡΑΝ ΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ
ΤΟΥ κ. ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ Ν. ΚΥΡΙΑΚΟΥ, ΑΣ ΑΓΟΡΑΣΟΥΝ
ΑΠΟ ΤΗΝ Π ΡΟΣΕΧΗΠΕ ΜΠΤΗΝ

ΤΟΝ ΠΡΩΪΝΟΝ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ,"

εις τόν όποιον θ' άρχίσουν συγχρόνως δημοσιευόμενα

ΔΥΟ ΝΕΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

...~...~...

και πρώτον θ' άρχίση δημοσιευόμενη ή

"ΧΡΥΣΗ ΓΟΝΔΟΛΑ,"

Γλυκύτατον και περιπαθέστατον άνάγνωσμα της έποχής, καθ' ήν ήκ-
μαζεν ή 'Ενετία, εις τās ειδυλλιακάς σελίδας του όποιου θά παρελάσουν,
έν θαυμασία έναλλαγή εικόνων :

ΤΑ ΠΑΛΑΤΙΑ ΤΗΣ ΕΝΕΤΙΑΣ—ΑΙ ΓΟΝΔΟΛΑΙ ΤΗΣ—ΑΙ ΦΩΤΑΨΙΑΙ ΤΗΣ—
ΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΟΦΟΡΟΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑΙ ΤΗΣ—ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΤΗΣ—ΟΙ ΙΠ-
ΠΟΤΑΙ ΤΗΣ—ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ—ΤΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΤΗΣ—ΟΙ ΠΟΛΕ-
ΜΟΙ ΤΗΣ—ΑΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑΙ ΤΗΣ—ΜΕ ΗΡΩΙΔΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΚΑΛΛΗ
ΕΝΕΤΗΝ

ΚΙΑΡΑΝ ΦΙΕΡΑΜΟΝΤΕ

και ήρωα, τόν διάσημον 'Ελληνα Ιππότην, τόν τρισένδοξον
γόνον του Ναυπλίου

ΜΑΝΩΛΗΝ ΜΠΛΕΣΣΗΝ

...~...~...

Και δεύτερον θ' δημοσιευθή, άλλο άριστοόργημα έμπνεύ-
σεως και έκτελέσεως ή

"ΚΑΛΗ ΚΑΡΤΑΝΟΥ,"

ή υπερόχως ώραία κόρη της 'Ηερινύρας, ή όποία έγεινε Σουλτάνα,
σώφρων και ένάρετος, γεννήτριάς τόν πανένδοξον Σουλτάνον
Σουλεϊμάν.

~

'Η Καλή Καρτάνου, έχει βίον ατόχημα μυθιστορηματικών. Καί είναι άφαν-
τάστος συγκινητική ή στιγμή, καθ' ήν ή Καλή, εις τόν κολοφώνα της δόξης της
πλέον, και πανίσχυρος Σουλτανομήτωρ, αποστέλλει τόν Τουρκικόν στόλον εις την
'Ελλάδα, όπως άνεύρη την ατοχήν και έρημον μητέρα της, και την φέρη έν δόξη
και τιμή

Ο ΠΑΡΑΔΕΥΤΕΡΟΣ ΛΟΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΟΙ ΑΒΔΗΡΙΤΑΙ

(Συνέχεια έν τού χθεσινού)

Τό άνόητον πράγμα! είπεν ή μήτηρ του
κορασίου. Τώρα πρώτην φοράν ήκουσας
αηδόνα;

ν'Η Ναννίον έχει δίκαιον, είπεν ή καλή
Θρυαλλίς· κ' έγώ άκούω άσμενέστατα τās
αηδόνας. Ψάλλουσι με τοιαύτο πύρ· και εύ-
ρίσκεται τι τόσο ύπερφύς εις τās παραλ-
λαγές των, ώστε πολλάκις ηδύχηθην νά
έκαταλαμβάνω τί είσήμα. Είμαι βεβαία,
ότι ήθελε άκούσει τις τά κάλιστα του κό-
σμου πράγματα. 'Αλλά σύ, Δημόκριτε, όστις
έξεύρεις όλα τού κόσμου τά πράγματα, δέν
είνε βέβαιον ότι καταλαμβάνεις καί την
γλώσσαν των αηδόνων;

Διατί όχι; άπεκρίθη ό ειλικόρος με τό
συνειθισμένον του φλέγμα τās γλώσσας
των άλλων πουλιών προσέει!

'Απ' αληθείας;

Σεις δά τό έξεύρετε, ότι πάντοτε αλή-
θειαν όμιλώ.

"Ω τούτο είναι άξιολογώτατον! Γρήγορα!
μετάφρασέ μας τίποτε από την γλώσσαν
των αηδόνων! Τί σημαίνει τούτο, από τό
όποιον τόσο ένικήθη ή Ναννίον;

Δέν μεταφράζεται τόσο εύκόλως εις τό
έλληνικόν, όσον στογάζεσαι, καλή Θρυαλ-
λίς.

Εις την γλώσσαν μας δέν ύπάρχουσι ιδι-
ωτισμοί, όστινες νά είναι προς τούτο ίκανώς
τερπνοί και πυρώδεις.

'Αλλά πώς δύνασαι λοιπόν νά κατα-
λαμβάνης την γλώσσαν των πουλιών, εάν
δέν δύνασαι νά μεταφράξης εις τό έλλη-
νικόν πών ότι άκούεις;

Μηδέ τά πουλία έξεύρουں έλληνικά, και
όμως καταλαμβάνονται ύπ' άλλήλων.

'Αλλά σύ δέν είσαι πουλίον, εάν και
είσαι άνήρ πονηρός και πάντοτε μάς πε-
ριγελάς.

Πόσον κακά φρονούσιν εις τά "Αδδεραι
περί του πλησίον των! Πρέπει λοιπόν νά
έξηγηθώ σαφέστερα. Τά πουλία κατανοών
τό έν τό άλλο διά τινος συμπαθείας, ήτις
κατά φυσικόν τρόπον έμφοιλοχωρεί εις μόνον
τά όμοειδή όντα. Πώς τόνος άπλής ψαλ-
λούσης αηδόνος είναι ζωντανή έκφρασις
ένός τινος αίσθήματος, και διεγείρει εις την
άκούσαν άμέσως όμοτονίαν τινά τούτου
του αίσθήματος. Κατανοεί λοιπόν διά της
ιδίας έαυτής έσωτερικής αίσθήσεως τί θέλει
νά της ειπή ή άλλη και κατά τόν αυτόν
τούτον τρόπον τās έννοώ και έγώ.

'Αλλά πώς τό κάμνεις τούτο; ήρώτησαν
'Αδδερίτριαι τινες.

Η έρώτησις αύτη, άφού ό Δημόκριτος
έξηγήθη τόσο εύκρινώς, ήτο ύπέρ τό δέον
'Αδδερίτικη, και δέν ήδύνατο νά την παρα-

Η ΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Οι μεγαλύτεροι ψεύσται των Ἀθηνῶν, ὡς μάλιστα καὶ τῆς Ἑλλάδος ὅλης, εἶνε οἱ γαλακτοπῶλαι—ἃς μᾶς συγχωρήσουν διὰ ἐκφραζόμεθα μὲ τὴν γενικὴν αὐτὴν ἐκφρασιν, μολοντοὶ μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουν καὶ ἄνθρωποι μὴ νοθεύοντες τὸ γάλα. Τὸ δὲ δυστύχημα εἶνε ὅτι ὅσῳ περισσότερο αὐξάνονται γαλακτοπωλεῖται—καὶ ἔγιναν ἀληθῶς παραπολλά—ἀντὶ τὰ λιγιστάτη τὸ κακὸν τῆς νοθείας τοῦ γάλακτος, τόσο αὐξάνει περισσότερο. Οἱ νεώτεροι δὲν ἐπρόσθεσαν τίποτε καλλήτερον τοῦναντίον μάλιστα ἐχειροτέρευσαν τὴν κατάστασιν. Φαίνεται ὅτι ἡ ποσότης τοῦ γάλακτος, ἢ πωλουμένη εἰς τοὺς γαλατάδες, μένει πάντοτε ἡ αὐτή· οἱ νεώτεροι λοιπόν, μὴ ἔχοντες πῶς νὰ ἐπαρκέσουν, προμηθεύονται ὅπως, ὅπως, ὀλίγον γάλα, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τὸ ἀναπληρώνουν μὲ τὸ ἀνάτανο νεράκι.

Φαίνεται ὅτι ἔγινεν ἔξι, πλέον, ἢ ὅποια δυσκόλως θὰ ἐκρίνωθῃ, νὰ νοθεύεται τὸ γάλα. Εὐκολώτερα ἤμπορεῖ νὰ περάσῃ κάμηλος διὰ τρυμαλιᾶς βελόνης, ὥς λέγει τὸ Εὐαγγέλιον, παρὰ νὰ εὗρεθῇ γάλα τῆς προκοπῆς εἰς τοὺς γαλατάδες τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ γαλατάς—δὲν ἤξευρομεν διατὶ—τὸ θεωρεῖ ἁμαρτίαν νὰ πωλῇ γάλα καθαρὸν. Φοβεῖται μήπως ὁ φάρυγξ τοῦ πελάτου γλυκαθῇ ἀπὸ τὴν γεύσιν τοῦ ὀνίου γάλακτος καὶ μήπως οὕτως κακοσυνήθισσῃ καὶ δὲν ἀνέχεται πλέον τὸ ὀνίον, τὸ ὅποιον τώρα τῷ παρέχεται, ὑπὸ μορφὴν γά-

λακτος· οὕτω δὲ λείπουν τὰ κέρδη. Διότι πράγματι τὰ κέρδη ὅσῳ εἶνε ἀθέμιτα, τόσο εἶνε μεγάλὰ. Οἱ λαμβάνοντες τὸν κόπον νὰ ἐξετάσουν τὸ ζήτημα τοῦτο—εἶνε δὲ πολλοί, διότι τὸ γάλα ἀποτελεῖ μὲ τὸ ψωμὶ τὴν βάσιν αὐτὴν τῆς ὑποστάσεως—πληροφοροῦνται ὅτι συντέλεσαν εἰς τὴν δημιουργίαν αὐτῆς τῆς καταστάσεως, τὸ παράδειγμα μερικῶν γαλατάδων παρὰ τὴν πλατείαν τῆς Ὁμογείας, οἱ ὅποιοι ἐπλούτησαν, πολοῦντες καθαρὸ νερό. Εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲ ὅλα τὰ πράγματα γίνονται κατὰ μίμησιν. Ἀφοῦ ἐπλούτησαν αὐτοὶ, διατὶ νὰ μὴ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτό, λείπουν οἱ ἄλλοι. Ἀδύνατον δὲ νὰ θεραπευθοῦν ἀπὸ αὐτὸν τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι, ὃ ὅποιος ἐνεσκιρρώθη εἰς τὸ κεφάλι των.

Κατὰ παρατηρήσεις ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἔζησαν καὶ ἀλλαχοῦ, τὸ γάλα, τὸ ὅποιον εἰς τὴν Βιέννην στοιχίζει 12 λεπτά, εἰς τὸ Βουκουρέντι 10, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν 10, εἰς τὴν Σόφιαν 5, ἐδῶ αὐτὸ τὸ γάλα στοιχίζει τριάντα (ἀριθμὸς 30) λεπτά. Ἐννοοῦμεν ὡς πρὸς τὴν ποσότητα· ὅσον ἀφορᾷ τὴν ποιότητα, οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι τὸ ἀλλαχοῦ πωλούμενον γάλα εἶνε καλλήτερον τοῦ ἀθηναϊκοῦ. Μὲ δώδεκα ἔλλει, ἔχετε εἰς τὴν Βιέννην γάλα θαυμάσιον, προσφερόμενον ἀπὸ γαλακτοπώλιδας ἀνεπιλήπτου καθαριότητος.

Τὸ ζήτημα τοῦτο, εἶνε πολὺ λυπηρὸν διὰ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὅποιον ἐξελισσεται ὁ βίος τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ πρωτεύουσα κινδυνεύει νὰ γίνῃ τόπος, ὅπου τὰ τρόφιμα, καὶ εἰς ὑπερτίμησιν εἶνε καὶ καλῆς ποιότητος δὲν εἶνε· αὐτὸ δὲ συντελεῖ εἰς ζημίαν τοῦ λαοῦ. Διότι ἕνας λαὸς εἶνε, ὅτι κάμνει αὐτὸν ἡ

τροφή. Ἐλευσινὴ τροφή ἀπεργάζεται καὶ φυλὴν ὑποδεδεστέρα, γεννῶσα τὴν λεγομένην ἀεφυλίτιν». Λοιπὸν οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ προεστάμενοι τοῦ Δήμου ἄς φροντίσουν.

Περιπλανώμενος.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΚΡΙΣΙΑΙ ΤΟΥ ΚΟΥ ΚΑΒΒΑΔΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΛΑΜΠΑΚΗ

ΙΕ'.

Ὅτι δὲ ἀποδεικνύει τὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν τοῦ κ. Ἀδαμαντίου εἶνε ἡ γνωμοδότησις τοῦ περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Πατρῶν, ὅτι «ὁ ναὸς ἔχει γενικὸν σχέδιον Βυζαντινὸν ἀλλ' ἐξωτερικῶς τοῦ ἔδωκαν ὅσιν ἀναγεννήσεως», (ᾠδὴν 21 Μαΐου 1908).

Ἡμεῖς δημοσιεύομεν ἐνταῦθα τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Πατρῶν καὶ παρακαλοῦμεν οἱ εἰδικοί καὶ ἀναγνώσται νὰ ἐκφέρωσι τὴν γνώμην αὐτῶν κατὰ πόσον ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Πατρῶν εἶνε Βυζαντινός.

Ἐγὼς τώρα ἐγνωρίζομεν ἕνα ἀρχιτεκτονικὸν Βυζαντινὸν τύπον μετὰ διαφόρων ἀποκλίσεων κατὰ τὸν τύπον, καὶ ἀσχημάτων ἐνὶ διαφόρων ἐπὶ τοῦ οἰκοδόμηματος καὶ τῆς στέγης, οἷος ὁ ναὸς τῆς ἁγίας Σοφίας

σεῶς, καὶ ὡς ἐννοεῖται πλέον παρὰ.

«Ὡ! αὐθέντα μόν, σὲ παρακαλῶ μὴ τὴν ἀποτρελλαινῇς! εἶνε καθ' ἑαυτὴν ἱκανῶς ἀλαζονικὴ καὶ φαντασμένη».

καὶ οἱ διάφοροι ναοὶ τοῦ Βυζαντίου· ἐν Ἀθήναις δὲ ὁ ναὸς τοῦ Νικοδείου, τοῦ Δαφνίου, τῆς Καρυαεῆς, τῶν ἁγίων Θεοδώρων, τῆς μικρᾶς Μητροπόλεως, τῆς παρὰ τὰ Πατήσια α' Ὁμορφῆς ἐκκλησιᾶς, τῆς μονῆς Καϊσαριανῆς, τῆς μονῆς Ἀστερίου, τῆς μονῆς τῶν φιλοσόφων τοῦ Κυνηγοῦ, τῆς Ταῶ Πεντέλης κτλ. καὶ οἱ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα γνωστοὶ ναοὶ τοῦ ὁλοῦ Λουκᾶ ἐν Λεβαδείᾳ, τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς θέσιν Καρυῖας, τῆς Παρηγοριτίσσης ἐν Ἀρτῇ, τῆς μονῆς Βλαχαριῶν παρὰ τὴν Ἄρταν, τῆς Μεταμορφώσεως παρὰ τὴν Ἀμφισσάν, τῆς ἁγίας Σοφίας ἐν τῷ φρουρίῳ τῆς Κορώνης, τῆς Παλαιοπαναγίως ἐν Μανωλάδι τῆς ἁγίας Μονῆς ἐν Ναυπλίῳ κ.τ.λ.

Τοιούτων ὅμως ναῶν ὡς τὸν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου ὡς Βυζαντινὸν ναὸν ἡμεῖς τοὐλάχιστον ἀγνοοῦμεν. Ὅσον δὲ Βυζαντινὸν τύπον ἐνέχει

Καὶ ὁμοῦ συμπληρῶς ἀγινώσκον νομίζον ὅτι ἔγω γὰρ κάμω τίποτε μὲ τὴν διάθεσιν τοῦ κ. Ἀδαμαντίου μὴ ἀπέστεινε τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν:

Ἀξιότιμος Κύριε Δαρμάνη,

Καλῶς ἐλθόντες ὅτι τὰ ἐν τῇ αἰσούτῃ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρίας ἐκτεθέντα ἀντίγραφα ἐκ τῶν τοιχογραφικῶν τῶν Ἑλληνικῶν τοῦ Μυστρῆ εἰς ἀρετικὴν διάλεξιν τοῦ κ. Ἀδαμαντίου εἰνε ἐργασία τοῦ ἰδίου. Πρὸ πολλοῦ ἔγω ἐπιδοθὴ εἰς τὴν μελέτην τῆς καθαρᾶς Βυζαντινῆς τέχνης. Πρὸς τοῦτο δὲ μετέβην καὶ εἰς τὸν Μυστρῆν, ὅπου ἐργασθεὶς ἐπὶ διήμερον κατέβησθα γὰ ἀντιγράψω 3 ταμστάσεις ἀρίστης Βυζαντινῆς τέχνης, ἧτοι τὴν ἀπροπομπὴν τῶν μαρτύρων τὴν θεῖαν λειτουργίαν καὶ τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Ἡ ἐργασία τὴν ὅποιαν θέλω ἐξακολούθησεν ἔμνε ἐντελῶς δι' ἰδίων μου ἐξόδων· εἰς δὲ τὴν Ἀρχαιολ. Ἐταιρίαν ἐδόθησαν κατὰ παρακλήσιν τοῦ κ. Ἀδαμαντίου, ὁ ὁποῖος θεώρησε καλὸν εὐδὲνα γὰ κάμῃ λόγον περὶ τῆς προσελεύσεως αὐτῶν.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως
Κων. Ἀρτέμιος

(Ζωγράφος ἀπόφοιτος τῆς ἐν Πετρούπολει Ἀκαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν)

Ἐν σέσεις πρὸς ὅσα ὁ κ. Ἀδαμαντίου εἶχε τὴν καλωσύνην γὰ γράψῃ καθ' ἡμῶν, ὅτι συνεστήσαμεν τὴν κατεδάφισιν τ.ῦ ἐν Καλάμαις Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, τοῦ κηρυχθέντος ὡς ἐθνικοῦ κειμηλίου, ὁ ἀξιότιμος Δῆμαρχος Καλαμῶν κ. Μπενάκης εὐχερεστήθη γὰ ἐπιστείλῃ ἡμῖν ταύτην:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄ

Δημάρχος Καλαμῶν

Ἀριθ. πρωτ. 768

Ἐν Καλάμαις τῇ 12 Ἰουλίου 1908.

Πρὸς τὸν Κύριον Γεώρ. Λαυπάκην
Ἀθῆνας

Ἀπαρτὴν εἰς τὴν ἀπὸ 9 Ἰστανμένου ἐπιστο-

ρακτηριστικὰ διὰ τὸ δηλῶν, τὸ ὁποῖον εἶτε εἰς τὸ χαρμί εὐδοκίεσται, εἶτε εἰς τὸ μέγαρον ζητεῖ ἐλευθερίαν, ἐλευθερίαν...

ΕΝ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΥΡΙΟΝ

Οἱ ἐνσκήψαντες καύσωνες μᾶς ἔστειλαν γῆρας εἰς τὰ γραφεῖά μας ἕνα ἀπογευματινὸν ἐπισκεπτὴν. Τὸ ἐξωτερικόν του ἦτο πανυχρόν, ἀλλ' ἡ φυσιογνωμία του εὐφρόστου γεροντικῆς μεγαλοπρεπείας. Ἐμπήκεν εἰς τὸ γραφεῖον μὲ δὴν ἀνέρωχον ἐπιβλητικότητά εἰσερχόμενος ὁ στρατηγὸς εἰς τὸν στρατῶνα.

— Γρήγορα, σὲ παρακαλῶ, μᾶς διέταξ, ἐξόφλητέ μου τὴν ἐπιταγὴν...

— Τί ἐπιταγὴν;

— Μὰ εἰςαι περίεργος βλέπω! Τὴν ἐπιταγὴν ποῦ ἦλθεν ἐπ' ὀνόματί μου γιὰ ἕνα ἢ ἐνάμιστον δισεκατομμύριον—δὲν θυμῶμαι καλᾶ...

— Ἀ! Μάλιστα... Ἀλλὰ ἦρθε τὸ πρῶτ καὶ τὴν πῆρεν κάποιος ἄλλος... μᾶς εἶπεν πῶς ἦτο δική του.

Ὁ ἐπισκεπτὴς ἀγρίεψε καὶ ἡ μαγγοῦρα του ἔφερεν ἕνα γῦρον ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο καθόλου ἐνθαυραυνικός.

— Ἄλλος λέει! Καὶ τί εἶπε αὐτὸς ποῦ μοῦ πῆρε τὰ λεπτὰ! Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἥγεμὼν καὶ Αὐτοκράτωρ... Ἀκοῦ, ἐκεῖ... Καὶ σὺ γιατί τᾶδωσες παρακαλῶς;

— Μὰ ξεύραμε μείς πῶς...

— Δὲν ξέρατε; Ἰ Μὰ ἐμένα μὲ ξέρει ὅλος ὁ κόσμος. Ἀς εἶνε... Ὡς πάω γὰ βρῶ ἐγὼ αὐτὸν τὸν ἄλλον καὶ θὰ λογαριασθῶ μαζί του. Νὰ δοῦμε ποῖος εἶνε Αὐτοκράτωρ. Αὐτὸς ἢ ἐγὼ;

Καὶ ἔφυγεν ἀγριεμένος χωρὶς οὔτε τσιγγᾶρο γὰ ζητήσῃ!

ΕΠ' ΑΥΤΟΦΩΡΩ

Ἡ σκητὴ γῆρας, ὀλίγον μετὰ τὴν μεσημέριαν ἐν τῇ ὁδῷ Αἰόλου καὶ ἀπέναντι τῆς Χρυστοπληκτικῆς.

Χαιτωμένο ζευγαράκι ἐρπαστῶν ἐπερνοῦστων ἡλιοπληγμυρισμένων δρόμον δεικνύον ἀρκετῶς

τὴν Κολοκυνθού. Τὸ κάρων καὶ τὸ βαρέλιον αὐτὸ, ἦσαν ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα σταθμεύουν εἰς τὰς γωνίας τῶν Ἀθηναϊκῶν δρόμων καὶ πωλοῦν αὖθωρ Ἀμαρυσίους.

— Αἰ πατριώτη—λέγει ἀγαθὸς κηπουρὸς πρὸς τὸν караγωγέα. Γιὰ ποῦ τῶβαλες;

— Γιὰ τὸ Μαροῦσι ἀπαντᾷ ὁ караγωγεύς.

— Ἀμ' τότε δὲν πᾶς καλᾶ. Ἐδῶ τραβᾷ γιὰ τὴν Κολοκυνθού.

— Εἰσαι βέβαιος;

— Ἰὼς ὄχι. Μοῦ φαίνεται πῶς ἔχασες τὸν δρόμον ἢ πῶς δὲν ξεύρεις ποῦ εἶνε τὸ Μαροῦσι.

Καὶ ὁ караγωγεύς δογματικώτατα:

— Ἐγὼ πατριώτῃ ξέρω ποῦ εἶνε τὸ Μαροῦσι. Ἐκεῖνοι ποῦ πίνουνε τὸ νερό του δὲν ξεύρουν.

ΟΙ ΔΥΟ ΑΡΧΑΙΟΙ

Ἐν μέσῳ ἀνθοφόριων γυναικῶν καπελλίνων, καθυπτόντων εὐμορφα καὶ χαριτωμένα γυναικῖα κεφαλάρια, καὶ παρὰ τὸ πλευρὸν ἐνὸς ὑμυφύλου καὶ ἐνὸς παχυστάτου παναμά, παρηκολούθει προχθὲς τὴν παράστασιν εἰς ἕνα τῶν θεάτρων μία... ἀρχαία Ἑλληνίς!

Ἀνάλυπτον τὴν κεφαλὴν καὶ ἡμιεκαλυμμένους τοὺς πόδας ἔχουσα παρηκολούθει τὴν παιζομένην ἀπὸ σκηρῆς κωμωδίαν. Καὶ ἐγέλα καὶ ἐχειροκροτοί ἐνίοτε.

Ὁ κόσμος—εἰς τὰ διαλείμματα ἰδία—ἔστρεψε μετὰ τινος περιεργείας τὰ βλέμματά του πρὸς αὐτήν. Καὶ εἰς κύριος τοῦ ὁποῖον τὸ τρυφερόν ἦμισυ ἔφερεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τεραστίαν καπελλαδοῦραν,

τεφρᾶν, ἐπὶ οὗ τῶν ἐκείνων ἐπιπλοῦν τὸ σῶμα ὑπτιον ἔχον ἀναδιπλωμένας τὰς κνήμας ὑπὸ τοὺς μηρούς, ὅπως μὴ προέχωσι τῆς πυρᾶς, διότι τὰ ζῦλα αὐτῆς μάλιστα ἔχουσι μέτρον μήκος,

Ὀλίγα ἐτι ζῦλα ἐπιτίθενται ἐπὶ τοῦ νεκροῦ, καὶ ἡ πυρὰ ἀνάπτεται ἀμέσως. Θρησκευτικὴ τελετὴ οὐδεμία γίνεται, εἰρμὴ ἀπλή ἐπιρραντισίς τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ πτώματος διὰ τινων σταγόνων ὕδατος τοῦ Γάγγου, μεθ' οὗ οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι οἱ τὸν νεκρὸν κομίσαντες ἐπιστρέφουσιν ἡσυχῶς οἰκάδε, ἢ καὶ ἐνίοτε παρίστανται ἀδιάφοροι εἰς τὴν ἀποτέφρωσιν. Πολλάκις ὁμως αἱ ὀλίγοι ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς ἀρχῆς διατηρούμεναι ἐσχάται εἰσὶν ἀνεπαρκεῖς καὶ τότε τὸ ἔργον τῆς ταφῆς ἐκτελεῖ μόνον ὁ ποταμὸς, δεχόμενος εἰς τὰ ἡγιασμένα αὐτοῦ ὕδατα τὸ πτῶμα χωρὶς καμμιᾶς προηγουμένης τελετῆς.

Τὸν τρόπον τοῦτον τῆς ταφῆς προσπαθοῦσιν ἐτι καὶ νῦν γὰ καταργήσωσιν οἱ Ἀγγλοι, συμβαίνοντα ἄλλως τε σπανιωτέρον ἢ πρότερον ἄλλ' οὐχ ἥττον συμβαίνει πάντοτε διότι σήμερον ἐτι ἡ ἀτμοπλοῖα ἑταιρία ἔχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς γυναικᾶ, τῆς ἀποκλειστικὸν ἔργον εἶνε γὰ ὥθῃ εἰς τὰ βαθέα ὕδατα τοῦ ποταμοῦ διὰ μακροῦ κάμακος τὰ πτώματα, τὰ ὁποῖα κίνδυνος εἶνε γὰ ἐμπλακῶσιν εἰς τὸν ἔλικα τοῦ ἀτμοπλοίου ἢ εἰς τοὺς πασσάλους τῆς ἀποβάθρας.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ

νεᾶνες πρὸς ὑποδοχὴν καπεριποίησιν κυριῶν εἰς τὸ Ἰατρεῖον τοῦ κ. Ρόγκου Τετράωρος μόνον ἐργασία μὲ μεῖν ἄλα γὰπολαυὰς ὁδὸς Πανεπιστημίου 37.